

Я матиму дитину від дощу

Ірина Цілик

Я матиму дитину від дощу:
Сьогодні зранку він мене... А потім
По лікоть нігті в землю запусу —
Схопити хвіст його грузької плоті.
В моєму лоні закипить вода,
Там буде дощ, він виросте всесильним.
Пасусь над чаєм, мокра і бліда.
Я чула згодом — вікна голосили...
Мій дощ пройшов. Голодним язиком
Зі скла збираю слід його бажання.
Між стегон сором тріснув молоком,
Сповзаю вниз, блаженна, до безжалля...
Минули дні. Хтось викликав таксі.
Вже підпливаю кров'ю в черевички.
Готую місце крихітній грозі,
Що, як і всі, зневіриться до мжички.